

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **D. V.**, zastoupeného JUDr. Milanem Staňkem, advokátem se sídlem Dlážděná 12c, 641 00 Brno, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor školství, mládeže a sportu, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27. června 2012, čj. S-MHMP 774929/2012/R,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. června 2012, čj. S-MHMP 774929/2012/R, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 8 808 Kč do rukou jeho zástupce JUDr. Milana Staňka, advokáta, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

Žalobce dne 2. května 2012 jako student Soukromé střední odborné školy umění a managementu, s. r. o., vykonal dílčí zkoušku společné části maturitní zkoušky – písemné práce z předmětu Český jazyk a literatura. Dne 31. května 2012 byl vyrozuměn o výsledku zkoušky, kterou vykonal s prospěchem nedostatečným. Dle § 82 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání („školský zákon“), požádal žalovaného o přezkoumání hodnocení své práce. V žádosti především zdůraznil, že hodnocení písemné práce neobsahuje dostatečné odůvodnění, a považuje ho proto za subjektivní; dále uvedl, že písemnou práci zpracoval s maximální snahou o dodržení zadání a formy a podle svého názoru tyto požadavky naplnil.

Žalobce rovněž poukázal na fakt, že písemná práce z předmětu Český jazyk a literatura představuje jeho jedinou neúspěšnou část maturitní zkoušky, ostatní části (ústní zkoušku a didaktický test) úspěšně absolvoval. Zároveň uvedl, že předmětnou práci sepsal v druhém (posledním) opravném termínu a neměl stejné možnosti opravných zkoušek jako studenti maturující v roce 2012.

Žalovaný o žádosti rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím a původní výsledek potvrdil. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je patrné, že se žalovaný vůbec nezabýval výše uvedenými výhradami, pouze se ztotožnil s návrhem oponentního hodnocení Centra pro zajišťování výsledků vzdělávání – CERMAT („Centrum“). Samotný oponentní posudek, který tvoří přílohu rozhodnutí, obsahuje toliko obecný popis zásad a postupu oponentního posuzování, citaci původního hodnocení a povšechný závěr o tom, že se původní hodnotitel písemné práce neodchýlil od standardizované úrovně hodnocení způsobem, který ohrožuje srovnatelnost hodnocení písemné práce s hodnocením ostatních písemných prací. Tento závěr v oponentním posudku není nikterak odůvodněn, a to ani vzhledem k námitkám žalobce.

Při nahlédnutí do hodnocené písemné práce dne 22. srpna 2012 žalobce zjistil, že ve spise žalovaného se opravená písemná práce vůbec nenachází, byla mu předložena pouze kopie neopravené práce a oponentní posudek. To v žalobci vzbuzuje pochybnosti, zda měl žalovaný při rozhodování jeho opravenou písemnou práci k dispozici.

Všechny tyto okolnosti dle žalobce nasvědčují závěru, že postup žalovaného při přezkoumávání hodnocení jeho písemné práce byl ryze formální, žalovaný postupoval v rozporu s § 82 odst. 2 školského zákona a jeho rozhodnutí je nezákonné.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě především uvádí, že na řízení o přezkumu průběhu a výsledků dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky vykonané žalobcem se dle § 183 odst. 1 školského zákona nevztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. Řízení o přezkumu je řízením *sui generis*, jež je samostatně upraveno v § 82 odst. 2 školského zákona.

Žalovaný podle tohoto ustanovení v přezkumném řízení zjišťoval, zda nebyly při konání písemné práce porušeny právní předpisy. Dospěl k závěru, že předmětná zkouška proběhla plně v souladu s relevantní právní úpravou a hodnocení žalobce se řídilo částí šestou vyhlášky č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělání ve středních školách maturitní zkouškou, podle níž žalobce nedosáhl minimálního počtu bodů pro úspěšné absolvování dílčí zkoušky.

Žalovaný nadto ve smyslu § 82 odst. 2 školského zákona argumentuje, že neshledal ani *jiné závažné nedostatky*, jež by se týkaly průběhu předmětné dílčí zkoušky. Za jiné závažné nedostatky lze považovat např. zcela nevyhovující podmínky pro konání zkoušky nebo nepřipustné chování členů komise vůči žákovi. Žádné takové skutečnosti však nebyly zjištěny a žalobce je ani nenamítá.

Žalovaný si podle § 82 odst. 2 školského zákona rovněž v rámci přezkumného řízení vyžádal součinnost Centra, a obstaral si tak oponentní posudek vypracovaný nezávislým certifikovaným hodnotitelem jmenovaným Centrem. Dle zásad a postupů oponentního hodnocení je výsledkem oponentního hodnocení výrok, zda se původní hodnotitel při svém hodnocení neodchýlil od platné metodiky hodnocení a definovaných standardů srovnatelnosti. Jmenovaný hodnotitel v závěru oponentního posudku uzavřel, že takové vady neshledal a souhlasí s bodovým hodnocením původního hodnotitele.

Konkrétní výhrady žalobce k hodnocení jeho písemné práce považuje žalovaný za irelevantní. Jedinými osobami oprávněnými hodnotit písemnou práci žalobce jsou podle § 80a odst. 5 školského zákona hodnotitelé, žalovaný k této věci tedy není kompetentní. Nadto žalovaný považuje odůvodnění hodnocení písemné práce za dostačující, neboť jasně uvádí důvody nízkého bodového ohodnocení, takže žalovaný považuje jakékoliv další zdůvodňování výsledku hodnocení za nadbytečné.

Žaloba je důvodná.

Školský zákon v § 82 stanoví povinnost žalovaného přezkoumat výsledek maturitní zkoušky. Z tohoto ustanovení vyplývá, že žalovaný má přezkoumávat, zda při zkoušce byly porušeny právní předpisy, nebo zda se vyskytly jiné závažné nedostatky, které mohly mít vliv na řádný průběh maturitní zkoušky.

Žalovaný dne 27. června 2012 rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím o žádosti žalobce o přezkoumání hodnocení jeho písemné práce. Toto rozhodnutí obsahuje konstatování, že žalovaný při přezkumu nezjistil žádné porušení právních předpisů a žalobce nedosáhl požadovaného počtu bodů. Dále žalovaný uvádí vyjádření oponentního hodnotitele, který doporučuje žádosti nevyhovět, neboť původní hodnotitel se neodchýlil od standardizované úrovně hodnocení a oponentní hodnocení se bodově shoduje s původním hodnocením. Nakonec rozhodnutí obsahuje odkaz na oponentní posudek, který ovšem shrnuje toliko v obecné rovině zásady a postup oponentního posuzování, cituje krátký komentář původního hodnotitele a nakonec vynáší ničím nepodložený výrok, že hodnotitel se neodchýlil od standardizované úrovně hodnocení způsobem, který ohrožuje srovnatelnost hodnocení písemné práce s hodnocením ostatních písemných prací.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že přezkoumal písemnou práci žalobce na základě posudků dvou certifikovaných hodnotitelů, on sám k hodnocení není kvalifikovaný a hodnocení původního hodnotitele považuje za dostačující. Nadto se na jeho rozhodnutí nevztahují stejné požadavky jako na rozhodnutí vydávaná podle správního řádu, neboť podle § 183 odst. 1 školského zákona se správní řád neaplikuje na řízení o přezkumu průběhu a výsledků dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky.

Otázkou aplikovatelnosti správního řádu ve skutkově totožné věci se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 19. srpna 2014, čj. 6 As 68/2012-47, dospěl k tomuto závěru: podle § 183 odst. 1 školského zákona se na řízení před krajským úřadem nevztahuje správní řád, avšak školský zákon sám procesní právní úpravu neobsahuje. V takovém případě je nezbytné použít ve smyslu § 177 odst. 1 správního řádu zásady obsažené v § 2 až § 8 správního řádu. Dále § 180 odst. 1 správního řádu stanoví: „*tam, kde se podle dosavadních právních předpisů postupuje ve správním řízení tak, že správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, podle správního řádu včetně části druhé*“ (částí druhou se rozumí obecná ustanovení o správním řízení).

Z uvedeného je nepochybné, že na řízení před krajským úřadem se v dané věci vztahují rovněž požadavky náležitostí správního rozhodnutí, jak vyplývají z § 68 odst. 3 správního řádu: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*“.

Žalovaný však odůvodnění napadeného rozhodnutí svými vlastními úvahami nevybavil, toliko zopakoval zhodnocení předložené Centrem. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Vzhledem k tomu, že předmětná právní úprava nestanoví závaznost podkladů dodaných Centrem (či Českou školní inspekci) pro daný typ řízení, ani jejich výlučnost či apriorní nadřazenost ve vztahu k jiným podkladům shromážděným krajským úřadem v průběhu řízení o přezkoumání žádosti (§ 50 odst. 1, § 51 odst. 1 správního řádu), krajský úřad má povinnost zhodnotit podklady dodané Centrem jednotlivě i v souvislosti s jinými podklady, které vyjdou v řízení najevo, a uvést v odůvodnění svého rozhodnutí úvahy, jimiž se při hodnocení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí řídil.

Této povinnosti však žalovaný v posuzovaném případě nedostál. Písemnou práci ve svém rozhodnutí nijak nevyhodnotil a neosvětlil, jakými úvahami se při svém rozhodování řídil; nadto se řádně, určitě a srozumitelně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce. Nutno tedy uzavřít, že tyto vady způsobují v souladu s konstantní judikaturou nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. prosince 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. října 2010, čj. 11 Ca 336/2009-29).

Žalobce tedy se svými žalobními námitkami uspěl; s ohledem na výše uvedené skutečnosti shledal Městský soud v Praze rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, proto napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro vady řízení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku (3000 Kč) a odměny advokáta za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) po 2100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 7 bodu 5, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. prosince 2012, včetně náhrady hotových výdajů (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna se tak zvyšuje o částku 1008 Kč odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů. Celkem tedy žalobci náleží (3000 + 4200 + 600 + 1008 =) 8 808 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. května 2016

JUDr. Eva Pechová, v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková